

קרבנות

וַיְדַבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ, וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם. וְרָחְצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ, אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם. בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחְצוּ מַיִם וְלֹא יָמָתוּ, אוֹ בְּגָשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיי. וְרָחְצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ, וְהִיְתָה לָהֶם חֻק עוֹלָם, לוֹ וּלְזָרְעוֹ לְדֹרֹתָם.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָן הַתְּמִיד שְׂיִכַּפֵּר בְּעַדָּנוּ, כְּמוֹ שְׁכַתְבֶּתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, מִפִּי כְּבוֹדְךָ, כְּאָמֹר:

וַיְדַבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֶת קָרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַי, תִּשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ. וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיי, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים, שְׁנַיִם לַיּוֹם, עֹלָה תְּמִיד. אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים. וְעִשִּׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת הַהֵינִן. עֹלֹת תְּמִיד, הָעֹשִׂיָה בְּהַר סִינַי, לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיי. וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵינִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, בְּקֹדֶשׁ הַסֹּדֵף נִסְדֵף שֶׁכֶר לַיי. וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים, כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָכוֹ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיי.

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶי יי, וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהֵא אֲמִירָה זוֹ חֲשׁוּבָה
וּמְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלוֹ הַקְּרָבָנוּ קָרְבָן הַתְּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וּבְמִקְוָמוֹ
וּכְהִלְכָתוֹ.

אֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטָרֶת הַסַּמִּים
בְּזֶמַן שְׁבִית הַמְּקַדָּשׁ הָיָה קָזִים, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ,
כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה, קַח לָךְ סַמִּים, נֹטֶף וְשִׁחֲלֶת וְחִלְבֵּנָה, סַמִּים וּלְבִנָּה
זָכָה, בַּד בַּבַּד יִהְיֶה. וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטָרֶת, רִקְחַת, מַעֲשֵׂה רוֹקַח, מִמֶּלֶח,
טָהוֹר, קָדָשׁ. וְשִׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הֲדַק, וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לְפָנֶי הַעֲדוֹת בְּאֹהֶל
מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שָׁמָּה, קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּתְּתָה לָכֶם. וַיֹּאמֶר: וְהַקְּטִיר
עָלֶיךָ אֶהְרֹן קְטָרֶת סַמִּים, בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנִּרְתָּה יַקְטִירָנָה.
וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנִּרְתָּה בֵּין הָעֲרֻבִים יַקְטִירָנָה, קְטָרֶת תְּמִיד לְפָנֶי יי
לְדוֹרֹתֶיכֶם.

תָּנוּ רַבָּנָן, פְּטוּם הַקְּטָרֶת כִּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנָה מְנִים הָיוּ
בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחַמְשָׁה כְּמִנְיָן יָמוֹת הַחֲמָה, מְנָה לְכָל יוֹם,
פָּרַס בְּשִׁחְרִית וּפָרַס בֵּין הָעֲרֻבִים. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְּרִים, שְׁמֵהֶם מְכַנִּים
כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֵא חֶפְזוֹ בַּיּוֹם הַכֹּפְרִים. וּמִחֲזִירוֹ לְמִכְתָּשֶׁת בְּעָרֵב יוֹם
הַכֹּפְרִים, וְשׁוֹחֲקוֹן יָפָה יָפָה כְּדִי שֶׁתְּהֵא דָקָה מִן הַדָּקָה. וְאַחַד עָשָׂר
סַמִּים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלוֹ הֵן: (א) הַצָּרִי, (ב) וְהַצָּרוֹן, (ג) הַחִלְבָּנָה,
(ד) וְהַלְבוֹנָה, מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה. (ה) מוֹר, (ו) וּקְצִיעָה,
(ז) שְׁבִלַת נֶרְדָּה, (ח) וְכֶרְכֶם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה.
(ט) הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, (י) וְקִלּוּפֵה שְׁלֹשָׁה, (יא) וְקִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בְּרִית
כְּרִשְׁיָנָה תִּשְׁעָה קָבִין, יין קְפָרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא וְקָבִין תִּלְתָּא, וְאִם אִין
לוֹ יין קְפָרִיסִין, מִבֵּיא חֲמַר חוֹרְגִין עֲתִיק, מְלַח סְדוּמִית רְבַע, מַעֲלָה עָשׂוֹן

כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נֵתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר, אֵף כִּפְתַת הַיְרֵדוֹן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם נֵתַן בְּהַ דְּבִשׁ, פְּסָלָהּ. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה, חָיֵב מִיָּתָהּ.

רַבּוֹן שְׂמֵעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָא שְׂרָף הַנוּטָף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בְּרִית כְּרִשִּׁינָה לָמָּה הִיא בָּאָה, כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרִן, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻמָּה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא, כְּדֵי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרִן, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָא שְׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד.

תַּנְיָא, רַבִּי נֵתַן אוֹמֵר, כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר: הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבַשְׂמִים. פְּטָמָה לְחֻצָּאִין, כְּשֶׁרָה, לְשִׁלִּישׁ וְלַרְבִּיעַ, לֹא שְׂמַעְנּוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַכֶּלֶל, אִם כְּמִדְתָּהּ, כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין, וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה, חָיֵב מִיָּתָהּ.

תַּנְיָא, בַּר קַפְרָא אוֹמֵר, אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיָתָה בָּאָה שֶׁל שְׂיָרִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְרָא, אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ, אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵי.

ג' פעמים: יי צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב, סלה.

ג' פעמים: יי צבאות, אשרי אדם בטח בך.

ג' פעמים: יי הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו.

אתה סתר לי, מצר תצרני, רני פלט ותסובבני, סלה. וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכשנים קדמניות.

אב"ג ית"ץ
קר"ע שט"ן

אנא, בכח גדלת ימינה, תתיר צרורה.
קבל רנת עמך, שגבנו, טהרנו, נורא.

נג"ד יכ"ש
בט"ר צת"ג
חק"ב טנ"ע
יג"ל פז"ק
שק"ו צי"ת

נא גבור, דורשי יחודה, כבבת שמרם.
ברכם, טהרם, רחמם, צדקתה תמיד גמלם.
חסין קדוש, ברוב טובה, נהל עדתה.
יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדשתה.
שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלמות.
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללך סלה. אשרי העם שפכה לו, אשרי העם שיי אלהיו. תהלה לדוד, ארוממך אלוהי המלך, ואברכה שמך לעולם ועד. בכל יום אברכה, ואהללה שמך לעולם ועד. גדול יי ומהלל מאד, ולגדלתו אין חקר. דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתך נגידו. הדר כבוד הודך, ודברי נפלאתך אשיחה. ועזו נוראותך לאמרו, וגדלתך אספרנה. זכר רב טובך יביעו, וצדקתך ירננו. חנון ורחום יי, ארך אפים וגדל חסד. טוב יי לכל, ורחמיו על כל מעשיו. יודוך יי כל מעשיך, וחסידיך יברכוכה. כבוד מלכותך לאמרו, וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורתך, וכבוד הדר מלכותך. מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דר ודר. סומך יי לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. צדיק יי בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו. קרוב יי לכל קראיו, לכל אשר יקראהו באמת. רצון יראיו יעשה, ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומר יי את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם, הללויה.

ש"ץ

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמִי וּלְעֵלְמִי עֲלֵמִיא. יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאָר
וְיִתְרוּמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
לְעֵלְמִי מִן כָּל (בעשי"ת לְעֵלְמִי וּלְעֵלְמִי מְכַל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְּאֲמִירוֹן בְּעֵלְמָא, וְאֲמֵרוּ אָמֵן.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא, הָבוּ גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ.
אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים, וְקַנְיָה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם, לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשי"ת:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכֹתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים
חַיִּים.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיצ: מוריד הטל.

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם.

מְכַלְכֵל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא
חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי, מִי כְמוֹד בְּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

בעשי"ת:

מי כמוך אב הרחמן, זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים.

קדושה

נקדישך ונעריצך, כנעם שיח סוד שרפי קדש, המשלשים לך קדשה,
כפתוב על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר:

קדוש, קדוש, קדוש, יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו.

לעמכם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יי ממקומו.

ובדברי קדשך פתוב לאמר:

ימלך יי לעולם, אלהיך ציון, לדר ודר, הללויה.

אתה קדוש ושםך קדוש, וקדושים בכל יום יהללך סלה. כי אל מלך
גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי, האל הקדוש (בעשי"ת: המלך
הקדוש).

אתה חונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך חכמה בינה
ודעת. ברוך אתה יי, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, וקרבנו מלכנו לעבודתך, והחזירנו בתשובה

שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה.

סֶלַח לָנוּ, אָבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ, מִלְכָּנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסֶלַח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, חַנוּן הַמְּרַבֵּה לְסֶלַח.

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ, וּגְאֹלָנוּ גְאֹלָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזַק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

(בתענית צבור מוסיף הש"ץ)

עֲנֵנוּ, יְיָ, עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתָנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל תִּפְּן אֵל רְשָׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנִתָּנוּ. הֲיִיה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתָנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ עֲנֵנוּ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם. כִּי אַתָּה, יְיָ, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה.

רַפְּאֵנוּ, יְיָ, וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תַהֲלִתָּנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. (אוּ בַגְרָסָה אַחֲרָת: וְהַעֲלֵה אַרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ.) כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרַךְ עֲלֵינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מֵינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה, (בְּפָסֵי) וְתֵן בְּרָכָה (בְּחֹרֶף) וְתֵן טַל וּמָטָר לְבְרָכָה

עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה, וּבְרַךְ שְׁנַתָּנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה, כִּי אֵל טוֹב וּמִטִּיב אַתָּה, וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, וְקַבְּצָנוּ יַחַד מִהֲרָה

מֵאַרְבַּע כְּנִפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה וְיִזְעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וּמְלוּךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה, יְיָ, לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ אוֹהֵב צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט (בעשי"ת המלך המִשְׁפָּט).

וְלַמְלֻשִׁינִים אֵל תִּהְיֶה תַקְוָה, וְכָל הַמֵּינִים כְּרָגַע יֵאבְדוּ, וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מִהֲרָה יִכָּרְתוּ, וְהַזֵּדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּם וּתְשַׁפִּילֵם וּתְכַנְיַעֵם בְּמִהֲרָה בְיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹבֵר אֵיבִים וּמְכַנְיַע זֵדִים.

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בַּיַּת יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת בַּיַּת סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק וְעָלֵינוּ, יִהְמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׁכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וְלַעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָּךְ בְּטַחֲנוּ, וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תְּשׁוּב, וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאַשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנְה אוֹתָהּ בְּקִרּוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם, וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוֶן. (בתשעה באב אומרים 'נחם') בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

(בתשעה באב: נחם, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת אֲבֵלֵי צִיּוֹן, וְאֶת אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלַיִם, וְאֶת הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְּנֵיהָ, וְהַחֲרָבָה מִמַּעוֹנוֹתֶיהָ, וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ, וְהַשׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֵאשָׁה חֲפוּי, כְּאִשָּׁה עֶקְרָה שֶׁלֹּא יֵלְדָה. וַיְבַלְעוּהָ לְגִיוֹנוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים, וַיִּטִּילוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לַחֲרָב, וַיַּהֲרֹגוּ בְּזָדוֹן חֲסִידֵי עָלְיוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה, וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ. לְבִי לְבִי עַל חֲלָלֵיהֶם, מַעֵי מַעֵי עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ, וּבָאֵשׁ אַתָּה

עֲתִיד לְבָנוֹתָהּ, כְּאִמּוֹר: וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ, נָאִם יְיָ, חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וּלְכָבוֹד
אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.)

אֶת צָמַח דָּוִד עֲבַדְךָ מִהֲרָה תִצְמַיֵחַ, וְקִרְנוֹ תִרְוֵם בְּיִשְׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ
קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם (וּמְצַפִּים לִישׁוּעָה). בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְצַמֵּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.

אָב הַרְחֵמֵנוּ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמְלַפְנִידְךָ,
מְלַכְנוּ, רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ, חֲנֻנוּ וְעַנְנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ.

(בתענית צבור אומרים כאן עננו:

עַנְנוּ, יְיָ, עַנְנוּ, בְּיוֹם צוּם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל תִּפְּן אֵל
רְשָׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנוּנֵנוּ. הֲיִיה נָא קְרוֹב
לְשׁוּעָתֵנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, טָרָם נִקְרָא אֱלֹהֵי עַנְנוּ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר:
וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם. כִּי אַתָּה, יְיָ,
הַעוֹנָה בְּעַת צָרָה, פּוֹדֶה וּמְצִיל בְּכָל יַעַת צָרָה וְצוּקָה.)

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה עֹמֵד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רַצָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעֹמֵד יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתְךָ שְׁעָה, וְהִשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה
לְדָבִיר בִּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל, וְתִפְלָתְךָ מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן,
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

(בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ וּבַחֹל הַמוֹעֵד אֹמְרִים כֵּן "יַעֲלֶה וַיָּבֵא":

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֵא, וַיִּגְיַע, וַיִּרְאֶה, וַיִּרְצָה, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֹד,
וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וַיִּזְכְּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בְּנוֹ דָּוִד עֲבַדְךָ,

וְזָכְרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה, וְזָכְרוּן כָּל עַמֵּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,
לְפִלִּיטָה, לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים (טוֹבִים) וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם
לְרֵאשִׁי חֹדֶשׁ: רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.
לְפָסַח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.
לְסִפּוֹת: חַג הַסִּפּוֹת הַזֶּה.

זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
טוֹבִים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ
לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד,
צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ, מְגִן יְשׁוּעָנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נְפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת, עָרַב וּבָקָר
וְצֹהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ.

מוֹדִים דְּרַבָּן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר,
יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל
שְׁהַחִייתֵנוּ וְקִיַּמְתֵּנוּ. כִּן תַּחֲזִינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ, וְתַאֲסוּף גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת
קְדֻשָׁה, לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, עַל שְׂאֵנְחָנוּ
מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת.

(לְתַנְכָּה וּפּוּרִים):

ועל הנסים, ועל הפרקו, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל הנפלאות,
ועל הנחמות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה.

לתנכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך,
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת
את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד
מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי
תורתך. ויך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדביר ביתך, ופנו
את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימי תנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש
להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים,
ביום אחד, בשלושה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושיללם
לבז. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו,
והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד.

(בעשי"ת: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.)

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת, לעולם

כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב
שִׁמְךָ וְלִךָ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת.

(בתענית צבור הש"ץ אומר: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה
הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן
וּבְנָיו כְּהֻנִּים, עִם קְדוּשָׁתְךָ, כְּאָמֹר.

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ. (קהל-כֹּן יְהִי רְצוֹן)
יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ. (קהל-כֹּן יְהִי רְצוֹן)
יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם. (קהל-כֹּן יְהִי רְצוֹן))

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ, אָבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה
לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשָׁלוֹם, וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ (בְּרוּב עֹז וְשָׁלוֹם).

(בעשי"ת: בְּסִפּוּר חַיִּים, בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת,
יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

יְהִיו לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדִּים,
וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תַּהֲיָה. פֶּתַח לִבִּי בַּתּוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדְּדוּן
נַפְשֵׁי. וְכָל הַקְּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה, מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל

מחשבתם. יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שלא תעלה קנאת אדם עלי, ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעס היום, ושלא אכעיסך, ותצילני מיצר הרע, ותן בלבי הכנעה וענוה. מלכנו ואלהינו, יחד שמך בעולמך, בנה עירך, יסד ביתך, ושכלל היכלך, וקבץ קבוץ גלויות, ופדה צאנך, ושמח עדתך. עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשך. למען יחלצון ידיך, הושיעה ימינך וענגי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי. עשה שלום (בעשית יש אומרים: השלום) במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים, כימי עולם וכשנים קדמוניות.

תחנון

ודוי

אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מתחנונתנו, שאין אנו עזי פנים וקשי ערף, לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו.

אשמנו, בגדנו, גזלנו, דברנו דפי. העוינו, והרשענו, גזנו, חמסנו, טפלנו נשקר. יעצנו רע, כזבנו, לצנו, מרדנו, נאצנו, סררנו, עוינו, פשענו, צררנו, קשינו ערף. רשענו, שחתנו, תעבנו, תעינו, תעתענו.

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים, ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו, כי אמת עשית ואנחנו הרשענו.

אל אַרְךְ אַפִּים אַתָּה, וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאת, וְדַרְךְ תִּשׁוּבָה הוֹרִית.
גְּדַלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזַרְע יִדְיָךְ. תִּפְּן אֲלֵינוּ
בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִּלָּה פָּנִיךָ נִקְדָּם,
כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם. מִחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב, כָּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כְּתוּב. וּבְצֵל
כְּנִפְיֶךָ נְחֹסָה וְנִתְלוֹנָן, כְּיוֹם וַיֵּרָד יְיָ בָּעָנָן. תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחָה אָשָׁם,
כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מְאֹמֵר, כְּיוֹם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְיָ, וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יְיָ, יְיָ, אֵל, רַחוּם, וְחַנוּן, אַרְךְ אַפִּים, וְרַב חֶסֶד, וְאַמֶּת, נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים,
נִשְׂא עֶוֹן, וּפֶשַׁע, וְחַטָּאת, וְנִקְיָה. וְסִלַּחַת לְעוֹנָנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ.
סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ מַלְכָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסִלַּח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ.

נפילת אפים

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גָּד, צַר לִי מְאֹד, נִפְלָה נָא בְיָד יְיָ, כִּי רַבִּים רַחֲמָיו, וּבְיַד
אָדָם אֵל אֶפְלָה.

רַחוּם וְחַנוּן, חָטָאתִי לְפָנֶיךָ, יְיָ מָלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי. יְיָ
אֵל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי, וְאֵל בְּחַמְדְּךָ תִּיַּסְרֵנִי. חֲנִנִי יְיָ כִּי אֲמַלֵּל אֲנִי, רַפְּאֵנִי יְיָ,
כִּי נִבְהָלוּ עַצְמִי. וְנִפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד, וְאַתָּה יְיָ עַד מוֹתִי. שׁוּבָה יְיָ חֲלֹצָה
נַפְשִׁי, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֶסֶדְךָ. כִּי אֵין בַּמָּוֹת זְכָרְךָ, בְּשִׂאוֹל מִי יוֹדָה לָךְ.
יַגְעֵתִי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחַה בְּכָל לַיְלָה מוֹתִי, בְּדַמְעֵתִי עֵרְשִׁי אֲמַסָּה. עֲשֵׂשָׁה
מִכַּעַס עֵינָי, עֲתַקָּה בְּכָל צוּרְרִי. סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אָוֶן, כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל
בְּכִי. שָׁמַע יְיָ תַּחֲנִנְתִּי, יְיָ תִפְּלֵתִי יִקַּח. יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל אֵיבֵי, יִשְׁבוּ
יִבְשׁוּ רַגְעִי.

בתענית צבור ובעשרת ימי תשובה אומרים:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, חָטְאנוּ לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, אִין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֲתָה.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, בְּרַךְ (בעשי"ת: חֲדָשׁ) עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, בְּטַל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, כִּלְה כָּל צָר וּמִשְׁטָן מַעֲלֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, סְתוּם פִּיּוֹת מִשְׁטֵינֵינוּ וּמִקְטָרֵיגֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, כִּלְה דְּבַר וְחָרָב וְרָעַב וְשִׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וְשִׂמְד מִבְּנֵי
בְּרִיתֶךָ.

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, סִלַּח וּמַחֲל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, מַחַח וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, מַחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, קַרַע רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.

לתענית צבור:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, זְכַרְנוּ לְגֹאֲלָה וּישׁוּעָה.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, זְכַרְנוּ לְפִרְנָסָה וְכִלְכָּלָה.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, זְכַרְנוּ לְזִכְיוֹת.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, זְכַרְנוּ לְסִלְיָחָה וּמַחֲלָה.

לְעֹשֶׂת יְמֵי תְּשׁוּבָה:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסִפּוֹר חַיִּים טוֹבִים
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסִפּוֹר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסִפּוֹר פְּרֻנְסָה וְכִלְכָּלָה.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסִפּוֹר זְכוֹת.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסִפּוֹר סְלִיחָה וּמְחִילָה.

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, מַלְא יַדֵּינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, מַלְא אֲסַמֵּינוּ שְׁבַע.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, שְׁמַע קוֹלְנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, זְכוֹר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, נָא אֵל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, חַמּוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְּנוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִוּדֶךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, נִקֵּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּדֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו, חָנְנוּ וְעָנְנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד
וְהוֹשִׁיעֵנו.

אם אמרו תחנון ממשיכים כאן:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, וְאֵל יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם אֶחָד, וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד, הַמְיַחֲדִים
שְׁמֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ, שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם קְדוֹשׁ, וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ,
הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלְשׁ קְדָשׁוֹת לְקְדוֹשׁ.

מְתַרְצָה בְּרַחֲמִים וּמְתַפְּיֵס בְּתַחֲנוּנִים, הַתְּרַצָּה וְהַתְּפִיֵּס לְדוֹר עָנִי, כִּי
אֵין עוֹזֵר. אָבִינוּ מִלְּפָנָיו, חָנְנוּ וְעָנְנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנו.

וְאֲנַחְנוּ לֹא נִדַע מַה נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסְדֶיךָ, כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה. יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
רִאשׁוֹנִים, מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ. חָנְנוּ יְיָ חָנְנוּ, כִּי רַב שְׁבָעֵנוּ בּוֹ. בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרַגְזוֹ
עֲקָדָה תִּזְכֹּר. בְּרַגְזוֹ תַמְיִמוֹת תִּזְכֹּר. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קִרְאָנוּ. כִּי הוּא יִדַע יִצְרָנוּ, זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל
דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהִצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

ש"ץ

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עַלְמֵי. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר

וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִידָה הוּא,
לְעֵלָּא מִן כָּל (בעשי"ת לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מְכַל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָּא
וְנַחֲמָתָּא, דְאֲמִירוֹן בְּעֵלְמָא, וְאֲמָרוּ אָמֵן.

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן דִּי בְשָׁמְיָא,
וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוּ
אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת יש אומרים: הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוּ אָמֵן:

עָלֵינוּ לְשַׁבְּחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי
הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ כְּהֵם, וְגִרְלָנוּ
כְּכָל הַמוֹנָם, (שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא
יוֹשִׁיעַ), וְאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנֵי מַלְכָּה מַלְכֵי הַמַּלְכִּים,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהוּא נוֹטָה שְׁמַיִם וְיֹסֵד אֲרָץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוּ בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנִת עֵזָא בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אָמַת מַלְכָּנוּ,
אָפְס זִילְתוּ, כְּפַתּוּב בְּתוֹרְתוֹ: וְיַדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ, כִּי יֵי הוּא
הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאֲרָץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד.

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יֵי אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲצָךְ, לְהַעֲבִיר
גְּלוּלִים מִן הָאֲרָץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יְכַרְתוּן, לְתַקּוֹן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי,
וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֱלִיךָ כָּל רְשָׁעֵי אֲרָץ. יְכִירוּ וְיַדְעוּ
כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָה, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יֵי אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וְיִפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרְאוּ יְתָנוּ, וְיִקְבְּלוּ כָּלם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ,
וְתַמְלִיךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד
תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד, כְּפַתּוּב בְּתוֹרְתְךָ, יֵי יְמַלְךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יֵי
לְמַלְךְ עַל כָּל הָאֲרָץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יֵי אֶחָד, וְשִׁמוֹ אֶחָד.

אַל תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאִים, וּמִשְׂאֵת רְשָׁעִים כִּי תִבֵּא. עֲצוּ עֲצָה וְתַפְּרָה, דְּבָרוּ

דָּבַר וְלֹא יָקוּם, כִּי עָמְנוּ אֵל. וְעַד זָקְנָה אֲנִי הוּא, וְעַד שָׁיְבָה אֲנִי אֶסְבֵּל,
אֲנִי עֹשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשָּׂא, וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט.
(אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ, יֵשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנִיךָ.)

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתֵהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתֵהּ,
וְיִצְמַח פְּרֻקְנָה וְיִקְרַב מְשִׁיחָה. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עֲלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
לְעַלְמָא מִן כָּל (בעשי"ת לְעַלְמָא וּלְעַלְמָא מְכָל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא
וְנִחַמְתָּא, דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ
אָמֵן.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת יש אומרים: הַשְׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

אומרים בכל יום לאחר תפילת שחרית ומנחה מראש חדש אלול עד
שמיני עצרת

לְדוֹד, יְיָ אֲזִירִי וְיִשְׁעֵי מִמֵּי אֵירָא, יְיָ מְעוֹז חַיִּי מִמֵּי אֶפְחָד. בְּקֶרֶב עָלִי
מִרְעִים לְאָכַל אֶת בְּשָׂרִי, צָרִי וְאֵיבֵי לִי, הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוּ. אִם תִּחַנֶּה עָלִי
מִחַנֶּה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלִי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח. אַחַת
שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבִתִּי בְּבֵית יְיָ כָּל יְמֵי חַיִּי, לַחַזוֹת בְּנֹעַם
יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכָּה בְּיוֹם רָעָה, יִסְתַּרְנִי בְּסִתְרֵי אֶהְלוֹ,
בְּצוּר יְרוּמָמֵנִי. וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאִזְבְּחָה בְּאֶהְלוֹ
זְבַחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאִזְמַרְהָ לִּי. שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי. לְךָ
אָמַר לְבִי, בְּקִשׁוֹ פָּנֶי, אֶת פְּנִיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ. אֵל תִּסְתַּר פְּנִיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּט

בְּאֵף עֲבַדְךָ, עֲזַרְתִּי הָיִיתָ, אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי. כִּי אָבִי
וְאֲמִי עֲזָבוּנִי, וַיֵּי יֹאסֶפְנִי. הוֹרַנִי יְיָ דַרְכֶּךָ, וַיְנַחֵנִי בְּאֶרֶח מִישׁוֹר, לְמַעַן
שַׁרְרִי. אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי שֶׁקֶר וַיִּפַּח חֶמְס. לֹא
הֶאֱמַנְתִּי, לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְיָ, בְּאֶרֶץ חַיִּים. קוּה אֵל יְיָ, חֲזַק וַיֹּאמֶץ לְבָבְךָ,
וְקוּה אֵל יְיָ.
קדיש יתום

בבית אבל אומרים למנצח

לְמַנְצַח לְבָנֵי קִרַח מְזֻמּוֹר. שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים, הֶאֱזִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל חֲלָד.
גַּם בְּנֵי אָדָם, גַּם בְּנֵי אִישׁ, יַחַד עֲשִׂיר וְאָבִיוֹן. פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת, וְהַגּוֹת
לְבֵי תְבוּנוֹת. אֲטָה לְמַשָּׁל אֲזַנִּי, אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִידָתִי. לָמָּה אֵירָא בְיָמֵי
רַע, עוֹן עַקְבֵי יִסְבְּנִי. הַבְּטָחִים עַל חֵילָם, וּבִרְבַּע עֲשָׂרָה יִתְהַלְלוּ. אַח לֹא
פָּדָה יַפְדֶּה אִישׁ, לֹא יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ. וַיִּקֶּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם, וַחֲדָל
לְעוֹלָם. וַיְחִי עוֹד לְנֶצַח, לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת. כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ, יַחַד
כְּסִיל וְבַעַר יֵאבְדוּ, וְעֲזָבוּ לְאַחֲרִים חֵילָם. קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם,
מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר וָדוֹר, קִרְאוּ בְּשִׁמוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת. וְאָדָם בִּיקָר בֶּל יִלִּין,
נִמְשָׁל כְּבִהְמוֹת נְדָמוֹ. זֶה דַּרְכָּם, כְּסָל לָמוֹ, וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיָּהֶם יִרְצוּ סֵלָה.
כִּצְאוֹן לְשִׂאוֹל שְׁתוֹ, מוֹת יִרְעֵם, וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּר, וְצוֹרֵם לְבָלוֹת
שִׂאוֹל מִזָּבֵל לוֹ. אַךְ אֱלֹהִים יַפְדֶּה נַפְשֵׁי מִיַּד שִׂאוֹל, כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה. אֵל
תִּירָא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ, כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ. כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל, לֹא
יִרַד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ. כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ יִבְרָךְ, וַיִּוֹדֶךָ כִּי תִיטִיב לָךְ. תִּבּוֹא עַד
דוֹר אָבוֹתָיו, עַד נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר. אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין, נִמְשָׁל כְּבִהְמוֹת
נְדָמוֹ.

קדיש יתום